

Какво обаче се е получило на практика?

В публикуваните вече данни¹⁶ всички етнически формирования у нас се въвеждат с единна типологическа група - "етнически групи". По такъв начин българският етнос се поставя на едно социално-историческо равнище с различните етнически групи в страната - турци, цигани, арменци, евреи и т. н. Такъв подход към етническата определеност на населението ни едва ли може да обслужва пълноценно **исторически утвърдената и реално функциониращата еднонационална определеност на българската държава.**

Нещо повече. При определени екстремни ситуации този подход може да се експлоатира за антибългарски претенции и очаквания. Това е така, защото върху негова основа може да се пледира за категоризирането на България като полинационална държава, да се иска на формални основания количествено-пропорционално участие в различните (висши, средни и нисши) ешелони на трите власти в страната. А защо не след време и "правото" на автономност в рамките на българската държава, а по-късно и изграждане на своя държава или пък присъединяване към друга държава, с основния етнос на който има реални или мними единни етнически корени.

Лично за мен е трудно обяснимо идентифицирането на българския етнос (българската нация) с етническите групи в страната по място, роля и значение в етническата структура на държавата. Още повече пък когато това се прави от лица и институции, които върху основата на демографско-статистическите данни (които сами набират и които те сами систематизират, обработват и анализират) знаят много добре безспорната еднонационална определеност на българската държава.

Между впрочем, в самата публикация, където се дават първите данни (макар и върху основата на 2% извадка) от преброяването на 4 декември 1992 г., изрично се признава: "Завършвайки разглеждането на етнодемографската харак-

¹⁶ Виж: Демографска характеристика на България (резултати от 2% извадка). С., 1993 г.